

Åskungen

Åskungen:

Det säger tant. Du vet, hur arg hon blir, om detta inte är klart imorgon bitti.

Fadern (suckar):

Jag vet. Du har det inte så lätt, min flicka. De är inte snälla mot dig – det har jag nog märkt!

Åskungen:

Det är mitt eget fel, far. De skojar bara! Man måste tåla lite, säger tant. Man måste vara lite tuff och det är inte jag.

Mus (från gömstället) :

Man måste inte alls tåla!

Mus:

Varför ska man vara tuff?

Mus:

Jag är inte det minsta tuff – fast jag är ju livrädd för katten också förstås!

Fadern:

Men lilla vän, du är bra som du är!

Åskungen:

Du är så snäll. Men det är väl klart, att du tycker det – du är ju min pappa! Nej, jag skulle vilja vara som Leda och Lina!

Mössen (unisont och alldeles för högljutt):

Nej tack! (Slår förskräckta händerna för munnen) Oj då!

Åskungen:

Leda och Lina, de vet precis hur man skall göra och säga och de gör aldrig några tabbar!

Mus (från gömstället):

Det gör de visst det!

Mus:

Alla gör tabbar. Det där är bara som du tror!

Mus:

Leda och Lina är stora tabbar i sig själva, tycker jag!

Åskungen

Vilken tur!

♩ = ca 90

Text och musik: Christina Israelsson

Tillsammans:
Tänk vad all-ting går lätt, när man hjäl - per var - ann! Och med
5 band och krås och lan - gett, blir var klän - ning så grann. Vil - ken
9 hets, vil - ket jäkt, vil - ken gläd - je i stan vil - ken bråd - ska och här - ligt be - svär! Vil - ken
13 em tur att vår ask - ung - e, fli - tig och van, stäl - ler upp var - je gång vi be - gär!

Notexemplet återger endast en del av originalet.

Acrobat Reader ger inte full rättvisa åt den trycktekniska kvalitén.